

[Glensgård.]

streret med den største agtpågivenhed over for enhver risiko af denne art.“

Hvordan hænger det sammen med lovens § 6, stk. 1?

Skulle folketetinget komme til den vildfarelse, at der skulle oprettes en sådan bistandsfond, hvad fremskridtspartiet og skatteyderne ikke håber, er jeg overbevist om, at denne fond ville blive administreret bedre, såfremt bankerne i fællesskab fik overdraget administrationen.

Ser man på § 5 om fondens ledelse, må jeg spørge, hvor de store håndværksvirksomheder er, altså håndværksvirksomheder med fra 75 ansatte og derover. Ligeledes må det være en lapsus, at ministeren udpeger en repræsentant for revisorstanden, uden at det sker efter indstilling fra de statsautoriserede og registrerede revisorer i samarbejde.

Til slut vil jeg henlede ministerens opmærksomhed på et af fremskridtspartiet indleveret lovforslag, som jeg tror på vi kan finde flertal for i folketetinget med disse mange antibureaukrater, vi har. Lovforslagets tekst er klar og tydelig: totalt ansættelsesstop i den offentlige sektor. Dette blot til oplysning, således at ministeren må være forberedt på, at det ikke vil være muligt at ansætte en juridisk person som direktør for denne gigantfond.

Ved lovforslaget nr. 169 om statsgaranti for driftslån til håndværks- og mindre industrivirksomheder har handelsministeren helt overgået sig selv. Det må være en forglemelse, at der ikke er indsat en styringsgruppe, et råd eller et nævn til at forvalte denne lovgivning, men at det kun er overladt til Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning. Er ministeren da slet ikke klar over, at dette ikke umiddelbart medfører nyansættelser? Folketinget må tage alvorligt fat på problemerne omkring arbejdsløshed. Vi skal tænke utraditionelt. Jeg er godt klar over, at det vil være for meget at forlange, såfremt gammelpartierne skulle tænke i retning af fremskridtspartiets fremskridtstanker, men alligevel. Hvad med at nyvurdere vort forslag om en omlægning af en del af arbejdsløshedsunderstøttelsen til driftstilskud til erhvervsvirksomheder, der ansætter ledig arbejdskraft? Jeg skal heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at vi

ikke kommer ondets rod nærmere ved at fortsætte med disse lapperier.

Vi kender fra forhandlingerne for to måneder siden et udtryk: kludetæpperegningen. Jeg skal undlade at kommentere dette specielle udtryk, men ikke undlade at gøre opmærksom på, at det, dansk erhvervsliv trænger til, i hvert tilfælde ikke er en lovgivning som det kludetæppe, der er fremlagt og vil blive fremlagt af den nuværende regering.

Erhvervslivet trænger til en pause for lovgiveri. Samfundet trænger til, at investeringslysten genoprettes. Det, der sker ved at fortsætte den linje, som er blevet grundlagt under den forrige regering, nemlig linjen om skattelettelse, ved at følge fremskridtspartiets forslag om afvikling af det uduelige indkomstskattesystem, er, at vi atter vil frembringe arbejdsglæden og som nævnt også genoprette investeringslysten, altså få den risikovillige kapital frem i dagens lys og sidst, men ikke mindst, få afviklet den uheldige arbejdsløshed.

Hr. Lysholt Hansen var inde på, at en række folk fra det praktiske erhvervsliv fortalte, at der var mange virksomheder, som kunne være reddet. Det giver jeg hr. Lysholt Hansen ret i. Men hr. Lysholt Hansen glemte at fortælle, at de samme mennesker ikke påpeger, at det skulle være igennem den af socialdemokratiet påpegede statslige bistandsfond.

For at der ikke skal være nogen tvivl, vil jeg slutte med at sige, at fremskridtspartiet ikke ser på dette lovforslag med nogen særlig velvilje.

Ingomar Petersen (RV):

Vedrørende lovforslaget om en fond til midlertidig finansieringsbistand til konjunkturramte erhvervsvirksomheder kan jeg sige, at tanken, ideen og sigtet i den af handelsministeren foreslåede fond som en selvvejende institution tilsyneladende ser meget besnærende ud og vil vel også i visse situationer kunne opfylde sit formål. Men det ville nu egentlig have været rart, om man havde nogle oplysninger om, hvilken størrelsesorden kapitalen til fonden vil kunne få. Hvor store beløb har handelsministeren tænkt sig at Nationalbanken og de private pengeinstitutter skal yde som yderligere